

MITINGUL AVIATIC DE DUMINICĂ

I. PAVELESCU

Medgidia din urmă cu câțiva ani... Ia, acolo, o așezare prinsă pe coasta unor dealuri, cu citeva mii de locuitori, vreo duzină de clădiri puțin mai răsărite în centru printre care moscheia și biserica ortodoxă, iar

— Bine, da sacaua?... l-a întrebat în glumă președintele.

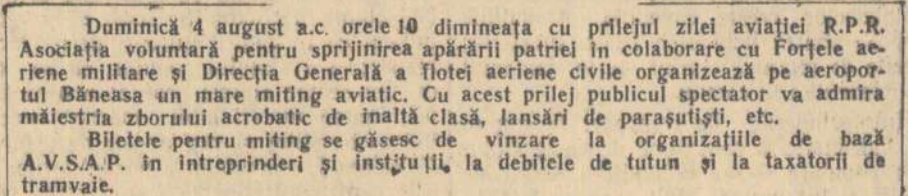
— Sacaua și-a trăit traiul. Sînt alte rosturi pe lume acum, a răspuns gînditor bătrînul.

Andrei Vasilescu, preşedintele U.R.C. Curtea de Argeş a primit sancţiunea „mutare scrisă cu avertisment“.

împilate de sîrîm popular, împiedna cu oam
menii de aici, Iliaz Aivaz, bătrînul sacagi
e un vrednic activist obştesc. Oamenii de
aici au început a-şi scrie istoria cu faptele
lor...

școlile elementare, medii și studenților
din învățământul superior că oficiile și
factorii poștali precum și difuzorii vo-
luntari din școli au început primirea
abonamentelor la ziarele și revistele so-
vietice pe anul 1956.

... pe anul 1950.

A. ARBUZOV: „Teatru“

zete ei. Gherman se îndră-
gosteşte de Samanova. De-
zorizantă, Tania nu ştie in-
côtro să se îndrepte, pen-
tru că în existenţa ei nu era

crederău în
au seamă că
cu totul al-
e sentiment-
urse, sufu-
e ale omu-
fresăză în
de pribor-
Laurin, în
Doronică
ceailor eroi
de pribegie
ari muli Mo-
ia. Anii Mo-
Apărare
de grea cum-
în în focul a
caracterul o
se dezolău
bile trădăru-
întru narei
e căreia lup-
stabil să în-
le mai acor-
înaltă d'a-
și necazuri
de perspec-
trădăru-
pentru

caracter în-
ar, umbrit
surșin și în
păternic, Li-
rederea în
au seamă că
cu totul al-
e sentiment-
urse, sufu-
e ale omu-
fresăză în
de pribor-
Laurin, în
Doronică
ceailor eroi
de pribegie
ari muli Mo-
ia. Anii Mo-
Apărare
de grea cum-
în în focul a
caracterul o
se dezolău
bile trădăru-
întru narei
e căreia lup-
stabil să în-
le mai acor-
înaltă d'a-
și necazuri
de perspec-
trădăru-
pentru

mergi de unul singur
Aparenț limitate la pr-
cuarărie vieții personale
omului sovietic, pieșele
Arbuzov îndepălinesc însă
operă de largă dezvoltare
resorturilor sociale care
termină atitudinea joasă
viață a eroilor săi. Alți
na cili și Gherman, alții
de viață cu și Lusia,
de viață în-a participă
toți mai activ la îndepăr-
rea marilor sarcini ale Ju-
Sovietice în drum spre
munism. Noile trădări
caracter pe care ele le dob-
desc sunt de fapt oglinda ma-
rilor cureți și ale societă-
sovietice în economie, în cul-
tură, în etică, zăcerii co-
au creat în omul sovietic
conștiința că nu este
unui destin oricât, că de-
nu de el însuși să-și cre-
o viață înaltădoare, bogată
intensă AS, în însăși re-
oarea conflictului dintre
psihologice ale lui Arbuzov
acutne optimistă, înfrim-
vechile canoane ale gene-
în care eroii cădeau victi-
soarte impropriabile

Istoria codrilor din pasul Bratocea

Stinca lui Mihai se înalță în inima
trecătoare Brătocea, ca un colos piramidal,
cu poalele spălate de apele Berii și Babeșului.
Numele acestui enorm con împădurit se
trage de la popasul făcut de oștile lui Mihai
Viteazul, în drumul lor spre Traus-
sylvanien. Strălucind dar mult zăbucimățul
dominor romin și-a întins sub piscul stinicii
citor domnesc de unde a veghiat asupra
taberei de oșteni, înșirată pe văile celor
două riuri. Apele reci ale Teleajenului au
adaptat aici ostenilor, iar cu păstrăviți fra-
gei și dulci au cinsit masa domnească.
Și în liniștirea acrii serii instelate, cind

moarte, și peste toate legendele despre viața haiducilor, despre destoinicia zilelor lui Mihai, despre eroismul ostașilor căzuți în Tabla Buții, avea să rămână de nedespărțit spectrul mizeriei și jafului. Mai mult ca oriunde, în codrii dintre Pasul Bratocei și Vama Buzăului, spectrul acesta a însoțit de-a lungul deceniilor, tabloul forestier.

Acolo se află „canalul uscat”. Un ighia
de cușcoae înșirate deasupra pământului
într-o linie în zigzag, în care una în gura celeilalte, cu scindurici
închise cu parafină și lustruite de frecuen-

Sub ripa roșcată de la Mineciu Ungu-
reni se zbat apele verzui ale Telea-
jenului. Dimpotrivă rîpei, cu larmă și
chiuitori de sirenă, pornește în fiecare dimi-
neată spre munți o mocăniță numită prin

Și totuși, un om sade liniștit, rezemat de trunchiul unui copac, cu privirile ațintite în verdețea pământului. E un flăcău de vreo douăzeci de ani, cu fața rotundă pe care abia își fac loc semnele bărbăției: cîteva tulpie în mustăți și un ton

IOAN GRIGORESCI

